

verdensmarkedsprisen måtte overstige den fastsatte maksimumspris. Fællesskabet har til gengæld for opnåelsen af denne særstilling — der bl. a. skyldes, at visse medlemslande er eksportører og andre importører af hvede — givet visse mindre vidtgående tilsagn vedrørende leverancer til andre medlemslande.

Danmark rejste under forhandlingerne spørgsmålet om en lignende undtagelsesstilling for Danmarks vedkommende. Danmark havde i høstårene 1961/62—1965/66 en nettoeksport af hvede, men eksporten bestod væsentligst af overskudsbeholdninger af brødkorn under de dagældende kornordninger samt af sâsæd, og en kvantitativ forpligtelse til fortsat at forsyne hidtidige købere af dansk hvede i samme omfang kunne nødvendiggøre en genindførelse af den tidligere brødkornordning. Problemet løstes ved, at man fra dansk side alene har begæret sig optaget som importland, hvorefter Danmark er fritaget for kvantumforpligtelser over for importlandene, idet alene prissammenhængen respekteres. Registreringen som importør vil ikke kunne skade den traditionelle danske eksport af sâsæd, idet importlandenes pligt til at aftage en nærmere fastsat andel af deres totale hvedeimport fra andre medlemslande ikke, som under den nuværende hvedeaftale, er knyttet til import alene fra registrerede eksportlande, men kan opfyldes ved køb i ethvert medlemsland. Hovedaftageren af dansk sâsæd, Tyskland, vil således ved opfyldelsen af sin procentuelle importforpligtelse kunne medregne køb af dansk hvede.

Danmark vil til enhver tid kunne begære sig registreret som eksportland i stedet for importland.

For de i Genève forpligtede lande samt for enkelte andre lande er der fastsat procentuelle importforpligtelser over for eksportlandene henholdsvis for den situation, at Sovjetunionen holder sig uden for aftalen, og for det tilfælde, at den tilslutter sig denne. Selv om Danmark i de sidste 5 høstår udelukkende har importeret hvede fra lande, der kan forventes tilsluttet den nye hvedeaftale, har man fra dansk side fastholdt en maksimumforpligtelse for de to situationer på henholdsvis 70 og 85 pct. Danmarks samlede import af hvede må forventes fortsat at ville være af beskeden størrelse, og en højere procentuel importforpligtelse over for medlemslandene ville vanskeliggøre mulighederne for import fra udenforstående østlande, såfremt disse på ny viser interesse for salg af hvede som modydelse for dansk eksport. — Det bemærkes, at overholdelsen af den procentuelle importforpligtelse vil kunne nødvendiggøre suspension af fri importbevillingsudstedelse vedrørende køb af hvede fra lande, der ikke er til-

sluttet aftalen. Køb af denatureret hvede fra lande, der står uden for aftalen, er ikke undergivet nogen begrænsning i medfør af den førnævnte procentuelle forpligtelse til køb i medlemslande.

Danmark vil blive forpligtet til at yde årlige bidrag til administrationen af Det internationale Hvederåd i forhold til det til sin tid tildelte antal stemmer i rådet.

III. Konventionen om fødevarerhjælp.

De materielle bestemmelser i konventionen om fødevarerhjælp er identiske med bestemmelserne om fødevarerhjælp i den ovenfor under I omtalte overenskomst om grundlaget for forhandling om en international kornordning, hvis tiltrædelse folketingsrådet allerede har godkendt.

Konventionens sigte er at skaffe udviklingslandene en ekstra fødevarerhjælp på i alt ca. 4,5 mill. tons korn årlig i den treårsperiode, konventionen er gældende, og samtidig aflaste det kommercielle marked for pristrykkende udbud af overskudslagre. Danmarks andel udgør 0,6 pct. eller 27.000 tons årlig. Finland og Norge skal yde bidrag på hver 14.000 tons og Sverige på 54.000 tons årlig.

Giverlandenes bidragsforpligtelser kan opfyldes enten ved levering af korn, der er anvendeligt til menneskeføde og af en antagelig type og kvalitet, eller ved kontantbidrag. I det omfang, et giverland ønsker at frigøre sig ved kontantbidrag eller ved levering af korn af udenlandsk oprindelse, skal dets kvantitative forpligtelser beregnes på grundlag af en international hvedepris på \$ 1,73 pr. bushel eller ca. 47,50 kr. pr. 100 kg. For Danmark ville dette indebære en årlig udgift på ca. 13 mill. kr.

For at blive betragtet som fødevarerhjælp i konventionens forstand skal kornet leveres enten som gave eller mod betaling i lokal valuta. I sidstnævnte tilfælde må salgsbeløbet hverken kunne overføres til udlandet eller omveksles til fremmed valuta eller varer og tjenesteydelser til brug for giverlandet.

Med henblik på fremme af udviklingslandenes korneksport skal ifølge konventionens bestemmelser mindst 25 pct. af kontantbidragene anvendes til køb af korn i de i konventionen deltagende udviklingslande (foreløbig kun Argentina), og således at i hvert fald 200.000 tons købes i disse lande.

Kornbidragene forudsættes leveret på f.o.b.-basis, d.v.s. at giverlandene ikke er forpligtet til at afholde de med bistanden forbundne fragtomkostninger. Om selve skibstransporten hedder det i en fortolkende note, at giverlandene skal vise den største omhu for at sikre, at opfyldelsen af fødevarerhjælpsforpligtelserne i henhold til aftalen ikke giver